

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXXVIII. Fiducia ejusdem in Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

„ optimè didicerant, quam pulcher esses. Quàm autem
 „ id foret à ratione omni alienum, si cùm aliquando veni-
 „ rent nuntij tui, mihiq̄ue indicarent, elapsos esse dies
 „ meos, & iter ad te mihi confestim incundum, mihi ad-
 „ huc induciæ ad præparandum me essent petendæ, & in-
 „ geminandum illud: *Inducias usque mane?* si spatium ef-
 „ set postulandum pœnitendi de admissis? ô JESU mi, per
 „ amorem, quo amas animam hanc meam, non ampliùs
 „ meam, sed tuam, quia tibi desponsam, non permitte ut
 „ tale quid unquam contingat. Da ut nunc saltem ego
 „ festinem ad præparandum me sicut oportet; ut paratam
 „ habeam dotem, paratas veste: ad obviam eundum tibi;
 „ ut avellam me à rebus conditis omnibus, nulliq̄ue earum
 „ prorsus ampliùs adhæream. Hoc unum mihi erit in se-
 „ paratione à te solatium, posse apparere coram te aliquan-
 „ to splendidiùs ornatum, dum tempus mihi ad hoc agen-
 „ dum indulges. Hæc sunt sensa, quæ tu mihi hoc ma-
 „ ne dignatus es communicare consideranti verba illa:
 „ *Ostende mihi faciem tuam, & salvi erimus:* etsi ego non
 „ sic illa expromere calamo potuerim, sicut tu illa animo
 „ meo impressisti.

§. XXXXVIII.

Fiducia in DEUM.

EX amore tam accenso nata est in P. Paulo fiducia illa
 filialis, quâ semper DEO, tanquam patri amantissimo
 omnem sui, salutisq̄ue suæ curam commisit tum aliàs
 ubiq̄ue, tum maximè in sacris illis suis Excursionibus. Ver-
 sabatur aliquando in Aula Maceratenfis nostri Collegij:
 cum

cùm eò ingressus est alius ejus Collegij inquilinus, non clausâ post se januâ. Versus ad eum P. Paulus, rogavit impensè, placeret claudere januam. Miratus Pater eam petitionem; Rev. vestra, inquit, cras per mille tempestatum incommoda perrectura est ad Excursiones suas, & nunc tantillus hic ventus molestiam ipsi creat? excepit sapienter P. Paulus: hodie ad me spectat mei curam gerere; cras id ad DEUM pertinet. Vehabatur biremi prope Liguria littora; cùm orta fœdâ repentè tempestate, nautæ excensionem tentabant; sed undique obices occurrebant; fluctus quidem vehementes à mari, à terra autem rupes præcipites, sic ut ab illis fugere esset rectâ ferri in istas. Quotquot in navi erant, magnis clamoribus opem è cælo poscebant, cùm certam præ oculis mortem habere viderentur. Unus P. Paulus, DEO suo confisus, vultu apparebat non sereno tantùm, sed renidente, perindè ac si placida ex malacia solatium caperet: cùm momento tempestas posuit, ut nemo non pro arbitrio in terram exscendere posset. Aliàs cùm flumen simul cum multis aliis vectoribus trajiceret, aquarum impetus nautæ gubernaculum excussit, navisque deorsum præceps ferebatur. Cuncti ad P. Paulum confugere, qui more suo minimè consternatus; fidite. ajebat, fidite DEO, & omnem ponite timorem. Et verò nauta resumpto animo & gubernaculo rectè direxit navim, & cuncta prosperè cesserunt. Clariùs suam hanc in DEUM fiduciam aliâ occasione palam fecit Pater, quam hîc ego verbis ipsius testis narrabo, qui est D. Laurentius Gualterius, Minister Sermo Magno Hetruriæ Duci in paucis carus, quem jusserat Dux P. Paulum in itinere quopiam Florentiâ Romam, & Româ Florentiam comitari, ejusque curam habere. In reditu, inquit iste, inter Perusiam, & Are-

N

tium

tium conspeximus nos in manifesto interitûs periculo in ascensu Cortonensi ; cum enim rheda lapsa deorsum præceps in substratum solum ferretur , & uterque esset opprimendus , clamavi ego ; JESU , JESU ! actum est de nobis. At Pater ; non , respondit , non , nihil est periculi , gratias reddamus DEO (& tamen tunc adhuc pendebarus in aëre) cecidimus sine ulla læsione , non rheda , non Auriga , non equi , quidquam detrimenti sunt passi. Dixi tunc : Pater , si fuisset solus , fuisset comminutus in frustra ; sum enim peccator. At Pater ; fili mi , ego te multo sum deterior ; sum enim fæx hominum nequam : nos tamen iter facimus DEI causâ ; dnm ergo ille dux noster est , non est quod timeamus. Amemus illum semper impensius ; in vita enim altera , quanta nos bona , quanta nos bona !

§. XXXXIX.

Alia Fiducia in DEUM exempla.

JAm ante advertimus , quâ ratione Pater in Sacris suis Expeditionibus , cum fœdis nonnunquam tempestatibus turbatum cælum esset , dicere tamen sub dio ad populos cœperit , in ordines supplicantium agmina tribuerit , & reliqua id temporis consueta egerit omnia , sic ut eâ , quam ejus animo DEUS indiderat , fiducia , dominum quodammodo tempestatum elementorûmque cum constituisse videretur. Non semel ob pellices à latere virorum impurorum abstractas , & reprehensa audacter non infimæ conditionis hominum publica scandala , grave publicæ ignominia ac dedecoris discrimen adiit. Postquam suum illum de Concordia librum , quo Quietistarum , (hoc illis à suâ doctrinâ nomen) errores